

Stanisław Dziwisz

[Szanowni Uczestnicy IV Zjazdu Stowarzyszenia Teologów Fundamentalnych w Polsce...]

Biblioteka Teologii Fundamentalnej 4, 5-6

2010

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Szanowni Uczestnicy

IV Zjazdu Stowarzyszenia Teologów Fundamentalnych w Polsce,

Pragnę przekazać serdeczne pozdrowienia dla wszystkich Uczestników IV Zjazdu Teologów Fundamentalnych w Polsce. Cieszę się, że to spotkanie odbywa się we współpracy z Centrum Dialogu i Modlitwy w Oświęcimiu, które powstało z inicjatywy Ojca Świętego Jana Pawła II, by dać możliwość spotkania się ludzi dobrej woli w miejscu naznaczonym strasznym piętnem śmierci, gdzie jednocześnie chrześcijanie i przedstawiciele innych wyznań dali świadectwo o tym, że Miłość jest mocniejsza niż śmierć. Niewątpliwie trzeba przyjechać do Auschwitz, by z odwagą podejmować współczesne wyzwania, by wyznaczać nowe perspektywy dla współczesnej teologii.

Jan Paweł II, stając w Oświęcimiu-Brzezince podczas swojej pierwszej pielgrzymki do Ojczyzny 7 czerwca 1979 roku, podkreślił, że żaden człowiek nie może przejść obojętnie obok tego miejsca. Dla Ojca Świętego, który sam doświadczył okrucieństwa II wojny światowej, obóz koncentracyjny był znakiem nie tylko straszliwej kaźni, ale również mocy Miłości, która zapala w sercu człowieka nową nadzieję. Wskazał na św. Maksymiliana Kolbe, który w obozie oddał życie za brata, jako na przykład zwycięstwa Miłości: „To zwycięstwo przez wiarę i miłość odniósł ów człowiek w tym miejscu, które było zbudowane na zaprzeczeniu wiary – wiary w Boga i wiary w człowieka – i na radykalnym podeptaniu już nie tylko miłości, ale wszelkich oznak człowieczeństwa, ludzkości; w tym miejscu, które było zbudowane na nienawiści i na pogardzie człowieka w imię obłąkanej ideologii; w tym miejscu, które było zbudowane na okrucieństwie” (*Homilia w czasie Mszy świętej odprawionej na terenie byłego obozu koncentracyjnego, 7 czerwca 1979*). Sługa Boży Jan Paweł II nawiedzając

Auschwitz dał świadectwo wiary w Jezusa Chrystusa, który pokonał śmierć na krzyżu i pokazał sens przebaczenia.

Pamięć o tym miejscu jest potrzebna, by nie powtórzyć więcej tak strasznych okrucieństw. Jest potrzebna również teologii, by nie zapomniała, że Bóg w Jezusie Chrystusie był w samym centrum śmierci, by ją pokonać i pociągnąć za sobą tych, którzy zginęli tu w strasznych okolicznościach.

Ojciec Święty Benedykt xvi do refleksji Sługi Bożego Jana Pawła II na temat Auschwitz dodał pytanie o Boga, który według niektórych nurtów współczesnej teologii zamilkł w czasie II wojny światowej. Przyznał naszą bezradność wobec tajemnicy Boga, ale jednocześnie przypomniał, że człowiek jest w stanie odkryć w sobie obecność Boga, gdy się na Niego otwiera w swojej samotności: „Nie potrafimy przeniknąć tajemnicy Boga – widzimy tylko jej fragmenty i błędzimy, gdy chcemy stać się sędziami Boga i historii. Nie obronimy w ten sposób człowieka, przeciwnie, przyczynimy się do jego zniszczenia. Nie – ostatecznie powinniśmy wytrwale, pokornie, ale i natarczywie wołać do Boga: Przebudź się! Nie zapominaj o człowieku, którego stworzyłeś! To nasze wołanie do Boga winno jednocześnie przenikać i przemieniać nasze serca, aby obudzić ukrytą w nas obecność Boga – by Jego moc, którą złożył w naszych sercach, nie została stłumiona i zagrzebana w nas przez muł egoizmu, strachu przed ludźmi, obojętności i oportunistu” (*Przemówienie Ojca Świętego Benedykta xvi, Auschwitz-Birkenau, 28 czerwca 2006*).

Zarówno Jan Paweł II jak i Benedykt xvi zachęcają nas do odważnego podjęcia wyzwania, jakie niesie obóz koncentracyjny Auschwitz-Birkenau, nie tylko dla teologii, ale również dla każdego człowieka. Wiara mówi nam, że mimo okrucieństwa zła ostatnie słowo należy do Miłości.

Niech wstawiennictwo św. Maksymiliana Marii Kolbego i św. Teresy Benedykty od Krzyża oraz wielu męczenników wspiera wysiłek teologów w poszukiwaniu nowych perspektyw dla współczesnej teologii. Niech krzyż Chrystusa będzie znakiem ufnej nadziei.

Z pasterskim błogosławieństwem i modlitwą w Panu,

Stanisław kard. Dziwisz
metropolita krakowski

Kraków, 26 września 2008